

Învățătura despre botezul cu Duhul Sfânt. Prelegere catehetică.¹

LECTOR UNIV. DR. IOAN BRIE

Institutul Teologic Pentecostal din București

Abstract:

Our aim in the present study is to give an in-depth account of the Pentecostal teaching on Holy Spirit baptism in a language that is accessible to all believers. We will demonstrate that the purpose of Holy Spirit baptism is not to change the un-saved into saved people, for such baptism is available only to those that have already been born again. Also, we will show that Holy Spirit baptism is a distinct experience, different from conversion and the new birth; it is always an experience coming after one is born again and it neither represents the beginning of the work and presence of the Spirit in the life of the believer nor is it the experience that brings one into the body of Christ, that is, the Church. Holy Spirit baptism is a supernatural encounter with God, clearly delimited, accessed through grace, and always accompanied by the sign of speaking in other tongues. Holy Spirit baptism is not the mechanism through which we become children of God; it is given so that the new identity as saved children of God is confirmed and strengthened. Holy Spirit baptism is given to those who are already saved in order to make their ministry effective through the works of faith and through proclamation and the manifestation of the gifts of the Spirit. Also, it is given to empower believers for the process of sanctification and for working out their salvation. Holy Spirit baptism follows Jesus' ascension to heaven and is accomplished on the basis of repentance, faith, prayer and obedience of God's will.

Keywords:

Holy Spirit, conversion, spiritual rebirth, speaking in tongues, gifts of the Spirit, sanctification, Holy Spirit baptism

---

¹ Prelegere susținută de Lector univ. dr. Ioan Brie la Conferința pastorală a Cultului Pentecostal din România, Sovata, oct. 2011.

Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă una dintre promisiunile făcute de către Domnul Isus Bisericii Sale. Botezul cu Duhul poate fi experimentat și în secolul XXI, la fel ca în veacul apostolic. Nu avem niciun motiv biblic care să indice că promisiunea botezului cu Duhul se referă doar la generația apostolică creștină. Sunt deplin încredințat că această experiență cu Dumnezeu este disponibilă tuturor celor care, prin pocăință și credință, au fost aduși la viață împreună cu Hristos. Obiectivul studiului nostru este să aprofundăm învățătura biblică cu privire la botezul cu Duhul Sfânt. Spațiul limitat de care dispunem nu ne permite să aprofundăm toate detaliile necesare, motiv pentru care unele aspecte vor fi menționate doar în treacăt.

Pentru început, este necesar să facem două precizări de natură hermeneutică. În primul rând trebuie să afirmăm principiul învățăturii unitare a Scripturii. În Biblie nu avem învățături care să se contrazică între ele, prin urmare formularea doctrinară pe care o propunem va trebui să nu fie în dezacord cu vreun text biblic. În al doilea rând, o învățătură se poate numi biblică în măsura în care cuprinde toată informația biblică pe tema respectivă; de aici necesitatea de a găsi o formulare doctrinară care să țină cont de toată informația biblică pe tema botezului cu Duhul.

Încă de la începutul studiului nostru trebuie să afirmăm adevărul cu privire la identitatea Duhului Sfânt. Potrivit Scripturii, Duhul Sfânt este o persoană distinctă, și nu o forță sau o existență impersonală; este o persoană divină, având toate însușirile specifice dumnezeirii, formând, împreună cu Dumnezeu Tatăl și cu Dumnezeu Fiul, Sfânta Treime. În rezumat, afirmăm că Duhul Sfânt este Dumnezeu, Persoană în Trinitate.

I. Terminologia botezului cu Duhul Sfânt.

Terminologia folosită de Scriptura este variată, fiecare termen descriind un aspect diferit al acestei lucrări.

1. „Turnarea Duhului Sfânt“ – „*voi turna Duhul Meu peste orice făptură*“ (Ioel 2:28)

Expresia sugerează, pe de-o parte, originea botezului cu Duhul Sfânt. Turnarea se poate face numai de sus. Așadar, din punctul de vedere al origini,

experiența botezului cu Duhul este de sus, de la Dumnezeu. Pe de altă parte, expresia sugerează amplexarea revărsării Duhului Sfânt. Profetul Ioel nu vorbește despre o picurare a Duhului Sfânt, ci despre turnarea Acestuia.

2. „Botezul cu Duhul Sfânt” – *„veți fi botezați cu Duhul Sfânt” (Fapte 1:5)*

Acest termen este folosit atât de Ioan Botezătorul (Luca 3:17), cât și de Isus Hristos (Fapte 1:5). Verbul „baptizo” (a boteza) sugerează ideea de scufundare în ceva anume. Botezul cu Duhul Sfânt înseamnă o imersiune totală a credinciosului în Duhul Sfânt.

3. „Darul Duhului Sfânt” – *„Apoi veți primi darul Duhului Sfânt” (Fapte 2:38)*

Termenul precizează că botezul cu Duhul Sfânt este un dar, un cadou și nu rezultatul meritelor personale. Dumnezeu dă botezul cu Duhul Sfânt fără plată. Darul Duhului este un act al harului divin. Cu toate că este un dar, el nu este dat decât acelor care îl caută și îl doresc cu sinceritate, celor care stăruie în rugăciune în vederea primirii lui.

4. „Făgăduința Tatălui” – *„voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu” (Luca 24:49)*

Această terminologie indică originea și garantul (Tatăl), precum și natura (făgăduința) botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt este ideea lui Dumnezeu. Cel care garantează autenticitatea și realizarea acestei experiențe este Dumnezeu Tatăl.

5. „Umplerea cu Duhul Sfânt” *„toți s-au umplut de Duhul Sfânt” (Fapte 2:4; 4:31; 6:3)*

A fi umplut cu Duhul Sfânt și a fi botezat cu Duhul Sfânt sunt două moduri de a vorbi despre aceeași experiență spirituală. Termenul „umplere cu Duhul Sfânt” sugerează o acțiune a Duhului Sfânt la un moment dat. Expresia indică totala dependență a credinciosului față de Duhul Sfânt.

6. „Îmbrăcați cu putere de sus” – *„veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24:49)*

Expresia citată ne arată că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență care afectează nu numai interiorul credinciosului, ci și exteriorul acestuia. Botezul cu Duhul Sfânt este o îmbrăcare – o înveșmântare – cu putere. Prin botezul cu Duhul Sfânt, credinciosul este complet înconjurat cu puterea lui Dumnezeu.

7. „Primire Duhului Sfânt“ – „ați primit voi Duhul Sfânt?“

(Fapte 8:17; 10 :47; 19:2)

Acest termen mută accentul pe om ca destinatar, ca recipient al botezului cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este darul lui Dumnezeu, dar pentru primirea lui este nevoie și de acordul credinciosului. Dumnezeu nu încalcă libertatea personală a credinciosului și nici nu înlătură personalitatea umană, ci conlucrează cu ea, astfel că botezul cu Duhul se realizează în deplină conlucrare cu credinciosul care caută cu credință.

În concluzie, trebuie să observăm că identitatea Duhului Sfânt, alături de terminologia complexă folosită de Biblie pentru a desemna experiența botezului cu Duhul Sfânt, indică în mod clar importanța teologică și practică a botezului cu Duhul. Acesta trebuie să facă parte din experiența tuturor credincioșilor pentecostali și nu numai.

II. Botezul cu Duhul Sfânt era așteptarea legitimă a primilor creștini

Cartea Faptele Apostolilor ne arată că experiența botezului cu Duhul Sfânt era așteptarea legitimă a primilor creștini. În biserica primară, botezul cu Duhul Sfânt era experimentat de credincioși în primele zile după convertire. Nu se concepea ca cineva să fie convertit la credința creștină și să nu fie preocupat de umplerea sa cu Duhul. Situații ca cele pe care le găsim în zilele noastre, când un convertit se botează în apă și apoi nu arată nicio preocupare pentru botezul său cu Duhul, nu se întâlneau în biserica de la început. Botezul cu Duhul era înțeles ca făcând parte din experiențele de început pe care un proaspăt convertit trebuia să le aibă cu Domnul în primele sale zile de credință. Textele din Faptele Apostolilor reflectă preocuparea primilor creștini pentru experimentarea botezului cu Duhul imediat după convertire. Avem cel puțin trei texte care confirmă această preocupare. Cele trei texte se găsesc în Fapte 8:14–17, 9:15–17 și 19:1–7. În primul text, apostolii din Ierusalim arată o preocupare responsabilă pentru

ca cei convertiți în Samaria să fie conduși spre experiența primirii botezului cu Duhul Sfânt. Apostolii Petru și Ioan au mers în Samaria pentru a face – în terminologia pentecostală – stăruință pentru primirea botezului în Duhul. În al doilea text, profetul Anania din Damasc este trimis de Duhul să-l conducă pe Saul, proaspăt convertit, spre botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt. În al treilea text, apostolul Pavel arată o grijă deosebită ca cei botezați de el în Efes să experimenteze imediat după botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt. Din cercetarea acestor texte se desprind cel puțin două idei fundamentale: (1) pentru primii creștini, botezul cu Duhul era o așteptare legitimă, aceștia neputând să conceapă că cineva poate fi creștin și fără să primească botezul cu Duhul și (2) conducătorii bisericii au avut un rol major în călăuzirea celor proaspăt convertiți, pentru primirea botezului cu Duhul. Această observație din urmă subliniază responsabilitatea pe care o au slujitorii bisericii, aceea de a călăuzi bisericile în experimentarea botezului cu Duhul Sfânt.

III. Confuzii privind botezul cu Duhul Sfânt (ce nu este botezul cu Duhul Sfânt)

Botezul cu Duhul Sfânt este un subiect care naște dezbateri aprinse între creștinii evanghelici. Uneori, botezul cu Duhul Sfânt este înțeles greșit, fiind confundat cu diferite aspecte ale lucrării lui Dumnezeu. Aceste confuzii sunt întâlnite în diferite confesiuni creștine, cercurile pentecostale nefăcând excepție. În general, confuziile pornesc de la asocierea greșită a unor noțiuni precum convertirea, nașterea din nou, primirea Duhului Sfânt și intrarea în trupul lui Hristos. În continuare voi aborda trei dintre cele mai des întâlnite confuzii privitoare la botezul cu Duhul Sfânt.

1. Confuzia dintre convertire și botezul cu Duhul Sfânt

a) Teza

Această interpretare susține că botezul cu Duhul Sfânt constituie o experiență cu Dumnezeu, care se petrece în momentul convertirii la credința în Hristos. La convertire, cel necredincios devine credincios. Convertirea presupune întoarcerea la Dumnezeu a celui necredincios. În plan subiectiv, convertirea

este determinată de doi factori esențiali: pocăința de păcate și credința în Isus Hristos. În plan obiectiv, convertirea este darul lui Dumnezeu făcut în har și mediat prin Duhul. În momentul convertirii, credinciosul capătă iertarea păcatelor, este născut din nou și, ca urmare a înfierii sale, este adus în Trupul lui Hristos, fiind umplut, în cele din urmă, cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt se suprapune cu convertirea, prin urmare, după convertire, nu mai există nicio experiență ulterioară care să fie definită ca botez cu Duhul Sfânt. Convertirea și botezul cu Duhul se petrec în același timp. Concluzia este că, după convertire, nu este necesar să ne rugăm pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt.

b) Distincția între botezul cu Duhul Sfânt și convertire.

Noi susținem că între convertire și botezul cu Duhul există o diferență de timp. Cele două experiențe spirituale nu se suprapun temporal. Prin convertire cel necredincios devine credincios, iar botezul cu Duhul este experiența cu Dumnezeu a celui care a devenit credincios. Convertirea este primul pas, iar botezul cu Duhul Sfânt este al doilea pas. Nu vorbim de o mântuire în trepte sau în pași, dar afirmăm că întotdeauna convertirea precede botezul cu Duhul Sfânt, și că botezul cu Duhul nu se suprapune convertirii, ci o urmează. În toate cazurile botezul cu Duhul Sfânt urmează convertirii. Această distincție o susținem cu argumentele Scripturii.

c) Argumentele Scripturii.

Scriptura afirmă clar distincția dintre botezul cu Duhul Sfânt și convertire. Această diferențiere poate fi observată cel puțin în patru texte din cartea Faptele Apostolilor:

1) Experiența celor 120 în ziua Cincizecimii (Fapte. 2:1–4)

În ziua Cincizecimii, cei 120 de ucenici, între care erau și apostolii, au fost botezați cu Duhul Sfânt. Este clar că cei 120 nu s-au convertit în ziua Cincizecimii. Înainte de Cincizecime apostolii formau deja o comunitate de credincioși. Răspunsul dat de ei cuvintelor lui Hristos îi separa de ceilalți oameni (Luca 9:1–6), iar numele lor era scris în ceruri (Luca 10:20); mai mult, ei au fost curățiți prin cuvântul lui Hristos (Ioan 15:3), erau uniți cu Hristos

precum sunt mlădițele unită cu vița de vie (Ioan 15:5), nu mai aparțineau lumii necredincioase (Ioan 14:17) și experimentaseră nașterea din nou (Ioan 20:20). Așadar apostolii erau deja convertiți în ziua Rusaliilor. Convertirea lor avusese loc cu mult înainte de Rusalii, prin urmare în ziua Rusaliilor ei au primit botezul cu Duhul Sfânt.

2) Prioritatea convertirii față de botezul cu Duhul sfânt (Fapte 2:38)

Petru afirmă clar că botezul cu Duhul Sfânt este precedat și condiționat de pocăință și de botezul în apă. Sigur că pot fi întâlnite excepții, astfel că primirea botezului cu Duhul poate avea loc înaintea botezului în apă (vezi cazul celor din casa lui Corneliu), dar ordinea generală este cea stabilită de Petru. În mod sigur nimeni nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt înainte de a se pocăi.

3) Experiența credincioșilor din Samaria (Fapte 8: 5 –25)

Textul biblic indicat mai sus se referă la misiunea diaconului lui Filip în Samaria. Ca urmare a propovăduirii Evangheliei, Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Fapte 8:12–13 afirmă că în Samaria au crezut în Evanghelie atât bărbați cât și femei, aceștia fiind botezați în apă de Filip. Vestea despre trezirea spirituală din Samaria a ajuns la Ierusalim. Aici, apostolii au decis să trimită în Samaria o delegație condusă de Petru și Ioan, obiectivul acestora fiind acela de a verifica veștile sosite la Ierusalim și de a se ruga pentru proaspeții convertiți, astfel încât aceștia să primească Duhul Sfânt (8:15). Versetele 16–17 sunt de o importanță capitală. Textul biblic afirmă limpede: *„Căci (Duhul) nu Se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt“*.

Dacă botezul cu Duhul Sfânt se primește în momentul convertirii, atunci și credincioșii din Samaria ar fi trebuit să fie botezați cu Duhul, încă de la convertirea lor. Dacă lucrurile ar fi fost așa, atunci Petru și Ioan ar fi trebuit să știe că Domnul rânduise ca botezul cu Duhul să fie primit la convertire, în acest caz nemaexistând vreun motiv pentru care ei să meargă în Samaria. Textul biblic afirmă clar că ucenicii din Samaria au primit botezul cu Duhul nu atunci când s-au convertit, ci în momentul în care Petru și Ioan s-au rugat pentru ei, cu punerea mâinilor. Este evident că în concepția apostolilor din Ierusalim botezul cu Duhul nu se suprapune

cu convertirea, ci urmează după convertire; mai mult, el nu urmează în mod automat, ci vine ca un rezultat al rugăciunii făcute în acest scop.

În relatarea sa, Luca surprinde un detaliu care devine foarte relevant pentru subiectul nostru. În Samaria exista un vrăjitor numit Simon. Chiar și Simon Magul a crezut și a fost botezat de către Filip. Deși a primit botezul creștin, Simon Magul a fost întâmpinat cu cuvinte foarte aspre de către Petru, dat fiind faptul că el a dorit să cumpere cu bani darul Duhului. Luca ne arată că Simon nu a fost sincer, cu toate că a crezut și a acceptat să fie botezat. La prima vedere, Simon părea un bun creștin, însă în realitate el era un ipocrit. Relevant pentru discuția noastră este faptul că ceea ce scoate în evidență ipocrizia samariteanului este neputința primirii botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul devine, pentru primii creștini, un test al relației cu Domnul și al curăției de inimă. Doar cei cu adevărat convertiți pot primi botezul cu Duhul Sfânt. Textul lucian ne transmite că botezul cu Duhul nu numai că nu se primește la convertire și nu se suprapune cu aceasta, dar el se dă doar celor care au fost convertiți în mod autentic, devenind, astfel, un test al convertirii autentice. Prin urmare, botezul cu Duhul este condiționat de experimentarea adevăratei convertirii, el nefiind parte a procesului convertirii. Este foarte clar că între convertirea și botezul cu Duhul Sfânt ale creștinilor samariteni a existat o delimitare, cele două experiențe având loc în momente diferite.

4) Experiența apostolului Pavel (Fapte. 9:1–22)

Luca relatează convertirea și umplerea cu Duhul Sfânt ale apostolului Pavel. Trebuie remarcat că și în cazul lui Pavel a existat o perioadă de timp între momentul convertirii și momentul umplerii cu Duhul Sfânt. Cele două experiențe nu s-au suprapus temporal. Convertirea a avut loc pe drumul către Damasc și este consemnată între versetele 9:1–9. În paragraful următor (9:10–16), Domnul confirmă prin vedenia arătată lui Anania că Pavel s-a convertit în mod autentic. După trei zile de la convertire, ca urmare a rugăciunii făcute de Anania, Pavel a fost vindecat și botezat cu Duhul Sfânt (9:17). Și în acest caz este evident că între convertire și botezul cu Duhul există o diferență de timp, ordinea desfășurării celor două evenimente fiind: mai întâi convertirea și apoi botezul cu Duhul Sfânt.

5) Experiența ucenicilor lui Ioan din Efes (Fapte 19:1–7)

Acest pasaj reliefează și mai bine distincția dintre convertire și botezul cu Duhul. Distincția este evidențiată în două feluri. În primul rând, avem experiența în sine a ucenicilor lui Ioan. Ei erau convertiți înainte de întâlnirea cu Pavel – grupul lor era un grup diferit de restul lumii – și erau credincioși. Cu toate acestea, au experimentat botezul cu Duhul Sfânt abia dialogul pe care l-au avut cu Pavel. Trebuie să remarcăm că acești credincioși erau catehizați puțin în credința creștină. Totuși, ar fi forțat să afirmăm că ei nu erau creștini – după cum se afirmă uneori. Paragraful urmează relatării despre întâlnirea lui Apolo cu Aquila și Priscila (18:23–28). Apolo, ucenic al lui Ioan la rândul său, a fost ajutat să aprofundeze învățătura creștină de către Aquila și Priscila. Aceeași lucrare de învățare este făcută de către Pavel cu cei doisprezece ucenici ai lui Ioan, în Efes. După cum nimeni nu se îndoiește de autenticitatea convertirii lui Apolo, nimeni nu ar trebui să pună la îndoială autenticitatea convertirii celor din Efes. Logica pasajului impune această concluzie. Astfel, devine evidentă diferența de timp dintre momentul convertirii celor doisprezece (convertire care a avut loc înainte de întâlnirea lor cu Pavel) și momentul botezului cu Duhul, experiență în care ei au fost conduși de către Pavel (19:4–7).

În al doilea rând, diferența temporală dintre convertire și botezul cu Duhul este pusă în evidență de întrebarea lui Pavel. În 19:2, Pavel întreabă: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Întrebarea apostolului revelează două lucruri foarte importante: (a) botezul cu Duhul Sfânt trebuie să fie experiența tuturor celor care cred în Hristos și (b) botezul cu Duhul Sfânt nu se suprapune temporal cu convertirea. Dacă botezul cu Duhul Sfânt s-ar di suprapus cu convertirea, atunci întrebarea lui Pavel ar fi fost în plus. Să presupunem că la convertire se primește și botezul cu Duhul. Dacă acesta ar fi adevărul, atunci cu siguranță că Pavel l-ar fi cunoscut bine și nu i-ar mai fi întrebat pe niște ucenici, a căror convertire era evidentă, dacă au fost sau nu botezați cu Duhul Sfânt. Întrebarea lui Pavel subliniază că botezul cu Duhul urmează convertirii și în niciun caz nu se suprapune cu ea. Logica acestui argument este foarte simplă dacă ucenicii din Efes erau convertiți și botezul cu Duhul se primește la convertire, atunci experiența revărsării Duhului (Fapte 19:1–7), în care i-a introdus Pavel, ar fi fost falsă. Însă de vreme ce nimeni nu

poate afirma că experiența spre care au fost călăuziți ucenicii din Efes de către marele apostol este falsă, nu ne rămâne decât să admitem că între convertire și botezul cu Duhul Sfânt există o succesiune temporală.

În concluzie, pe baza celor spuse mai sus, putem afirma cu toată convingerea și siguranța că botezul cu Duhul Sfânt nu se suprapune cu convertirea. Convertirea trebuie să fie urmată de o experiență cu Dumnezeu distinctă, și anume botezul cu Duhul Sfânt.

2. Confuzia dintre nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt

a) Teza

Există înțelegerea greșită că experiența nașterii din nou și botezul cu Duhul Sfânt reprezintă una și aceeași experiență. În anumite cercuri creștine, nașterea din nou este confundată cu botezul cu Duhul, în sensul că un om nu poate fi născut din nou până în momentul botezului cu Duhul Sfânt. Această interpretare consideră botezul cu Duhul ca parte a „procesului” nașterii din nou. Eroarea a apărut din cauza unei superficiale interpretări a textului ioinin: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:5) Expresia „se naște din apă” a fost văzută ca referindu-se la botezul în apă, iar expresia „și din Duh” – ca fiind botezul cu Duhul Sfânt. Concluzia a fost aceea că nimeni nu se poate considera născut din nou fără să fie botezat în apă și fără să fie botezat cu Duhul Sfânt.

b) Distincția dintre botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou

Noi susținem că între nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt există o diferență de timp. Cele două experiențe spirituale nu se suprapun, temporal. De fiecare dată nașterea din nou precede botezul cu Duhul Sfânt. Afirmăm că nicio persoană care nu a fost născută din nou nu poate fi botezată cu Duhul Sfânt (Ioan 14:17). Implicația confuziei dintre nașterea din nou și botezul cu Duhul este că cei care nu sunt botezați cu Duhul nu sunt născuți din nou și, prin urmare, cei nebotezați cu Duhul Sfânt nu se pot considera copii ai lui Dumnezeu. Dacă cei nebotezați cu Duhul nu sunt copii ai lui Dumnezeu, atunci ei nu pot fi decât

fii Diavolului și, prin urmare, pierduți. Însă această concluzie nu este în armonie cu Scriptura și din acest motiv trebuie respinsă.

c) Argumentele Scripturii

Textele Scripturii evidențiază clar distincția dintre botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou. Susținem această distincție cu următoarele argumente:

1) Definirea nașterii din nou (Ioan 3:3–8)

Nașterea din nou este lucrarea suverană a lui Dumnezeu, prin care un suflet mort în păcatele sale este adus la viață spirituală în Hristos (Ef. 2:1–5). Nașterea din nou reprezintă regenerarea omului, renașterea sa lăuntrică, spirituală. Regenerarea presupune schimbarea minții, primirea unei inimi noi, transformarea lăuntrică. Nașterea din nou presupune o infuzie de viață divină în „cei morți în păcatele lor“, o regenerare a „omului vechi“, astfel încât acesta să devină un „om nou“; așadar, nașterea din nou constituie învierea spirituală a omului lăuntric sufocat de răutate și păcat.

Expresia „naștere din apă“ nu poate fi interpretată ca referindu-se la botezul în apă. Botezul în apă nu are valoare sacramentală. Dacă botezul în apă ar avea valoare sacramentală, constituind astfel mijlocul prin care suntem născuți din nou, atunci Simon Magul, care a fost botezat în apă (Fapte 8:13; 21), ar fi trebuit să fie și el născut din nou. Biblia ne spune că inima lui Simon nu a fost curată înaintea lui Dumnezeu, așadar samariteanul nu a fusese născut din nou. Așa stând lucrurile, botezul în apă nu a adus nicio schimbare lăuntrică în viața lui Simon. Concluzia la care ajungem este aceea că botezul în apă nu are niciun rol în ceea ce privește nașterea din nou. Nașterea din nou nu se realizează prin botezul în apă; dimpotrivă, ea trebuie să preceadă botezul în apă (vezi 1 Pet. 3:21). Nașterea din nou are loc prin lucrarea suverană a Duhului, ca răspuns la pocăința de păcate și la credința în Isus Hristos (Ioan 3:16). Baza obiectivă a nașterii din nou este lucrarea Duhului lui Dumnezeu, iar baza subiectivă este credința în Isus Hristos a celui convertit. Din nefericire, botezul în apă poate fi făcut și de către cineva care nu este născut din nou. Nu numai textele biblice arată acest fapt, ci și experiența nefericită a unora din bisericilor noastre.

Expresia „născut din Duh“ nu poate avea în vedere botezul cu Duhul di cel

puțin două motive. În primul rând, terminologia folosită nu permite această identificare. Termenul „născut“ este diferit, în conținut, de termenul „botezat“. Născut din Duhul este ceva, iar botezat cu Duhul este altceva. Ca cineva să poată fi botezat, mai întâi trebuie să fie născut. Nu poate să fie botezat cineva care nu a fost născut; nu poate fi botezat decât cineva care există. Din punct de vedere temporal, ordinea este: mai întâi născut, și apoi botezat. În al doilea rând, nașterea din Duhul se referă la aducerea la viață spirituală a celui credincios, în timp ce botezul cu Duhul marchează umplerea cu putere spirituală a celui născut din Dumnezeu. Nașterea din Duhul reprezintă inițierea noastră în Biserica lui Dumnezeu, în timp ce botezul cu Duhul reprezintă promisiunea lui Dumnezeu făcută celor aduși în Biserică (Fapte 2:38–39). Botezul cu Duhul Sfânt nu este mijlocul prin care suntem născuți din nou, ci promisiunea lui Dumnezeu pentru cei care au fost născuți din nou. Noi nu primim botezul cu Duhul pentru a fi născuți din nou, ci primim botezul de sus dacă am fost născuți de sus.

2) Definirea botezului cu Duhul Sfânt (Fapte 1:8)

Botezul cu Duhul Sfânt este promisiunea și darul lui Dumnezeu pentru cei care, prin pocăință, au părăsit lumea și, prin credința în Isus Hristos, au fost născuți din nou și aduși în poporul lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul constituie echiparea cu putere spirituală în vederea îndeplinirii mandatului Marii Trimiteri (Fapte 1:8); el se dă unui om care a fost mântuit. Botezul cu Duhul trebuie definit prin prisma scopului pentru care a fost rânduit, iar scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este acela de a face din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți, ci echiparea cu putere a celor mântuiți, în vederea mărturisirii Evangheliei. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume, ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu.

3) Lumea nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt (Ioan 14:16–17)

Domnul Isus a spus: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.“ (Ioan 14:16–17)

Acest pasaj menționează trei categorii de oameni: (1) „lumea“ – care nu

poate primi botezul cu Duhul, din pricina faptului că „nu-L vede [pe Duhul] și nu-L cunoaște“, (2) „ucenicii Domnului“ – aceștia îl cunosc pe Isus, de aceea promisiunea botezului cu Duhul este făcută pentru ei. Deși încă nu sunt botezați cu Duhul, ucenicii Îl cunosc pe Duhul („voi Îl cunoașteți“) și sunt însoțiți de Duhul („căci rămâne cu voi“); de asemenea, este foarte important să observăm că, deși încă nu sunt botezați cu Duhul, ucenicii nu sunt din lume. (3) „Ucenicii botezați cu Duhul“ („El vă va da un alt Mângâietor... și va fi în voi“) – aici sunt avuți în vedere ucenicii de după Cincizecime. În acest verset, Domnul afirmă clar că „lumea“ nu poate primi botezul cu Duhul. Botezul cu Duhul poate fi primit doar de către cei care au ieșit din lume. Din acest motiv, la rugăciunea stăruitoare pentru primirea botezului cu Duhul, bisericile noastre îi acceptă doar pe cei care s-au convertit la credință.

Trebuie să notăm, acum, un lucru deosebit de important: dacă nașterea din nou se realizează în momentul primirii botezului cu Duhul Sfânt (după cum ne arată concepția eronată pe care o analizăm), atunci botezul cu Duhul Sfânt nu poate fi primit de nimeni. Logica argumentului nostru este următoarea: lumea nu poate primi botezul cu Duhul. Pentru ca cineva să primească botezul cu Duhul, el trebuie ca mai întâi să iasă din lume. Însă de vreme ce ieșirea din lume (adică nașterea din nou) se face prin botezul cu Duhul Sfânt (după cum susține concepția pe care noi o respingem), iar botezul cu Duhul (după cum a spus Domnul Isus) nu poate fi primit de către cei din lume, primirea Mângâietorului și realizarea mântuirii constituie o imposibilitate. Însă această concluzie nu poate fi acceptată, sub nicio formă. Structura pasajului din Ioan 14:16–17 ne arată că cei care vor fi botezați de sus trebuie ca mai întâi să iasă din lume, adică să fie născuți din nou. Botezul cu Duhul nu este pentru cei din lume, ci pentru cei care au părăsit lumea și s-au întors la credința în Domnul Isus, adică pentru cei care au fost născuți din Dumnezeu.

4) Botezul cu Duhul Sfânt este pentru fiii lui Dumnezeu (Gal. 4:4–6)

Pasajul afirmă foarte clar ca darul Duhului este numai pentru fiii lui Dumnezeu. „Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a

trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: «Ava», adică: «Tată!» (Gal. 4:4–6). În timp ce versetul 5 arată că baza obiectivă a primirii Duhului este înfierea, versetul 6 descrie botezul cu Duhul Sfânt. Înfierea menționată în v. 5 se realizează în momentul nașterii din nou. Într-o familie poți căpăta calitatea de fiu fie prin naștere, fie prin adopție; v. 5 se referă la ambele căi. Pavel afirmă limpede că pentru a primi botezul cu Duhul, noi trebuie să primim mai întâi înfierea. Prin expresia „și pentru că sunteți fii“, apostolul arată că apartenența la familia lui Dumnezeu este o condiție esențială pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt. Noi nu devenim fii ai lui Dumnezeu pentru că primim botezul cu Duhul Sfânt, ci noi primim botezul cu Duhul pentru că suntem fii. Calitatea de fiu este condiția botezului cu Duhul Sfânt, nu o consecință a lui. Interpretarea care susține că nașterea din nou se realizează prin botezul cu Duhul Sfânt este contrazisă de Pavel în Gal. 4:4–7.

5) Nașterea din nou a ucenicilor Domnului Isus (Ioan 20:21–23)

„Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.» După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: «Luați Duh Sfânt! Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute.» (Ioan 20:21–23). Ioan ne spune că, după învierea Sa din morți, Isus a suflat peste ucenici spunând: „luați Duh Sfânt“. Este evident că în acel moment ceva spiritual s-a întâmplat. Dacă Isus a spus „luați Duh Sfânt“, aceasta înseamnă că ei au primit Duhul Sfânt. Așa stând lucrurile, se ridică întrebarea: ce au mai primit ucenicii în ziua Cincizecimii? Interpretarea mea este că în ziua învierii lui Isus (Ioan 20:22) discipolii au primit nașterea din nou, inclusiv locuirea Duhului Sfânt în inimile lor, iar în Fapte 2:4 ei au primit botezul cu Duhul Sfânt, adică umplerea lor cu putere.

Această interpretare o fundamentez pe următoarele argumente.

i. În primul rând, *terminologia textului* indică o acțiune creaționistă din partea lui Isus.

Terminologia din Ioan 20:2 este similară celei din Gen. 2:7. În Genesa se spune că Domnul a suflat viață peste Adam, iar în Ioan 20:22 se afirmă că Isus a suflat Duh peste ucenicii săi. Ioan 20:22 confirmă că Isus, în calitate de al doilea

Adam, este dătător de viață (1 Cor. 15:45). Unii afirmă că aici Domnul Isus folosește un limbaj figurat. Dacă ar fi fost așa, atunci de ce a însoțit Domnul un limbaj figurat cu un gest foarte concret – „a suflat” –, spunând, pe deasupra, sub formă de imperativ, „luați Duh Sfânt“?

ii. În al doilea rând trebuie să observăm că **nașterea din nou nu se putea realiza fără jertfa și învierea lui Isus**. Petru spune că Dumnezeu „ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie” (1 Petru 1:3). Avem în evanghelii mai multe texte care arată că întâlnirea ucenicilor cu Isus cel înviat a provocat în ei lucrarea nașterii din nou (Luca 24:31–32,45; Marcu 16:9–14; Ioan 20:21–23).

iii. În al treilea rând se poate observa că după întâlnirea cu Isus cel înviat în **viața discipolilor au loc schimbările specifice nașterii din nou**. Înainte de întâlnirea cu Isus înviat, ucenicii Domnului manifestau un comportament foarte ciudat și nepotrivit chemării lor. Ei se certau pe drum, erau răzbunători, nu înțelegeau Scripturile, aveau un comportament neduhovnesc, erau foarte schimbători; mai mult, atunci când Hristos le vorbea despre moartea Sa, ei se certau care sa fie mai mare după moartea Învățătorului. În seara trădării, toți l-au părăsit, iar Petru s-a lepădat de trei ori: și după răstignire ucenicii stau cu ușile închise de frica iudeilor. Acesta era comportamentul lor înainte de evenimentul descris în Ioan 20:22. După Ioan 20:22 și înainte de Fapte 2:1–4, ucenicii dau dovadă de o mare schimbare a mentalității și a perspectivei asupra lucrării lui Dumnezeu. Întâlnirea cu Hristos cel înviat îi „electrizează”: ei se adună la rugăciune, planifică înlocuirea lui Iuda cu un alt apostol și, într-o atmosferă plină de optimism și entuziasm, așteaptă împlinirea promisiunii Cincizecimii. Aceasta schimbare dramatică nu poate fi explicată decât prin realizarea nașterii din nou în viața lor. Concludem cu observația că, în cazul discipolilor lui Isus, nașterea din nou a avut loc într-un moment diferit de cel al botezului cu Duhul Sfânt.

6) Nașterea din nou precede botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 15:7–9)

În acest pasaj, Petru vorbește despre cele petrecute în casa lui Corneliu. Apostolul stabilește ordinea cronologică a două evenimente spirituale majore:

i. Curățirea inimii prin credință – adică nașterea din nou

ii. Confirmarea acestei curățiri prin oferirea botezului cu Duhul Sfânt

7) Modurile diferite de primire a nașterii din nou și a botezului cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt se deosebește de nașterea din nou prin aceea că el este primit într-un mod diferit. Botezul cu Duhul Sfânt este primit uneori prin punerea mâinilor (Fapte 8:18; 19:6), însă nicăieri în N. T. nu găsim vreo dovadă că apostolii și-au pus mâinile peste oameni pentru ca aceștia să fie născuți din nou. Omul este născut din nou când se pocăiește și crede în Evanghelie, botezul cu Duhul fiind o experiență care urmează nașterii din nou.

În încheiere, afirmăm cu toată convingerea că botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou sunt două experiențe spirituale care nu trebuie confundate una cu cealaltă și care, din punct de vedere temporal, se succed în următoarea ordine: nașterea din nou (adică înfierea) și botezul cu Duhul Sfânt (adică echiparea cu putere). Nașterea din nou constituie condiția esențială pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt nu este o parte a lucrării nașterii din nou, ci acea experiență pe care Domnul o dă celor care au fost născuți din nou.

3. Botezul cu Duhul Sfânt nu este începutul prezenței (nici a lucrării) Duhului Sfânt în credincios

a) Teza.

Teza se bazează pe o interpretare superficială a pasajului din Rom 8,9: „Dacă nu are cineva Duhul lui Hristos nu este al Lui“. O interpretare superficială a acestui pasaj susține că a avea Duhul lui Hristos înseamnă a fi botezat cu Duhul Sfânt. Prin urmare, cine nu este botezat cu Duhul Sfânt nu este al lui Hristos. Însă trebuie să observăm că Pavel nu spune că dacă cineva nu este botezat cu Duhul Sfânt nu este al lui Hristos, ci faptul că dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

Întrebarea esențială care se ridică, în acest punct, este: ce înseamnă să ai Duhul lui Hristos? Răspunsul la această întrebare trebuie căutat în textul epistolei către Romani, dar și în alte texte neotestamentare.

b) Interpretarea textului din Rom, 8:1–11

În acest text este vorba despre două categorii de oameni:

i. Oamenii pământești: despre aceștia Pavel spune următoarele lucruri:

- Sunt vânduți robi ai păcatului (7:14)
- Trăiesc după îndemnul firii pământești (8:1)
- Umblă după lucrurile firii pământești (8:5)
- Sunt robi ai legii păcatului și ai morții (8:2)
- Ei nu pot să placă lui Dumnezeu (8:8)
- Nu au Duhul lui Hristos (8:9)
- Nu sunt ai lui Hristos (8:9)

ii. Oamenii duhovnicești. Despre ei, apostolul spune următoarele:

- Au fost eliberați de legea păcatului și a morții (8:2)
- Ei trăiesc după îndemnul Duhului (8:1, 4)
- Umblă după lucrurile Duhului (8:5)
- Ei sunt după voia lui Dumnezeu (8:4)
- Ei au Duhul lui Hristos (8:9)
- Ei sunt ai lui Hristos (8:9–10)

Cele două categorii se găsesc într-o evidentă antiteză: aici este vorba, de fapt, de oameni mântuiți și oameni nemântuiți.

La o observare atentă a textului biblic se poate vedea clar că:

i. Duhul lui Dumnezeu locuiește în oamenii duhovnicești (8:9);

ii. Oamenii duhovnicești nu mai trăiesc după îndemnul firii, ci după îndemnul Duhului (8:5);

iii. Cei ce trăiesc după îndemnul Duhului sunt în Hristos Isus (8:1);

iv. Cei care sunt în Hristos sunt făpturi noi (2 Cor. 5:17);

v. A fi o făptură nouă înseamnă a fi născut din nou prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt (Tit 3:3–7).

Concluzia la care ajungem după observarea textelor biblice de mai sus este aceea că Duhul lui Dumnezeu locuiește în cei născuți din nou și că a avea Duhul

lui Hristos înseamnă a fi născut din nou. Botezul cu Duhul Sfânt constituie o experiență ulterioară nașterii din nou.

c) Întrebare: poate locui Duhul Sfânt în cineva care nu este botezat cu Duhul Sfânt?

Răspunsul este afirmativ și este susținut de următoarele texte biblice: (1) „Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.” (1 Pet. 1:10–11); (2) „Și faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?” (Gen. 41:38); (3) „După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: «Luați Duh Sfânt!»” (Ioan 20:22). Toate aceste trei texte confirmă faptul că Duhul își începe lucrarea și locuirea în inima unui om înainte ca acesta să fie botezat cu Duhul Sfânt.

Observație: cineva ar putea obiecta supunând că în proorocii din vechime Duhul Sfânt a putut locui pentru că încă nu exista botezul cu Duhul Sfânt, pe când acum situația se schimbă, de vreme ce noi trăim după pogorârea Duhului, la Cincizecime. Însă obiecția nu este pertinentă; dacă Duhul Sfânt a locuit în cineva care se găsea în legământul cel vechi, legământul Legii, cu atât mai mult Duhul poate locui în cineva care se găsește în legământul cel nou, all harului.

Așadar, la întrebarea dacă este posibil ca Duhul Sfânt să locuiască în inima celui născut din nou înainte de experimentarea botezului cu Duhul Sfânt, răspunsul este afirmativ. În concluzie, afirmăm că Duhul Sfânt vine în inima omului cu prilejul nașterii din nou, iar la botezul cu Duhul omul născut din nou este umplut cu Duhul Sfânt.

IV. Ce este Botezul cu Duhul Sfânt?

În continuare vom defini botezul cu Duhul Sfânt, limitându-ne, însă, la enunțarea unor adevăruri referitoare la acesta.

1) Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă făgăduința Tatălui (Luca 24:29)

Inițiativa acestei lucrări îi aparține lui Dumnezeu. Ideea botezului cu Duhul

Sfânt își are originea în Dumnezeu, nu în om. Nu omul îl convinge pe Dumnezeu să reverse botezul cu Duhul Sfânt, ci ideea aparține planurilor lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul reprezintă promisiunea lui Dumnezeu.

2) Botezul cu Duhul Sfânt este un dar (Fapte 2:38; 5:32)

Botezul cu Duhul Sfânt nu este un merit sau o treaptă pe care cineva reușește să urce după mult efort. Nu este rezultatul multor ore de rugăciune, și nici o răsplată pentru merite spirituale deosebite. Botezul cu Duhul Sfânt este un dar și de aceea este gratuit și vine întotdeauna numai prin harul lui Dumnezeu. Așadar, credinciosul nu trebuie să aibă vreun merit pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt; el trebuie doar să primească, prin credință, darul lui Dumnezeu.

3) Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență bine determinată, cu caracter supranatural, care vine întotdeauna după convertire și după nașterea din nou

Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență distinctă de convertire și de nașterea din nou, o experiență cu Dumnezeu bine determinată. Cel care a primit botezul cu Duhul știe bine în ce împrejurări și cu ce trăiri spirituale personale s-a suprapus această experiență, pentru că întotdeauna botezul cu Duhul Sfânt constituie o trăire cu Dumnezeu, care are un caracter supranatural.

4) Botezul cu Duhul Sfânt marchează umplerea cu putere pentru lucrarea de mărturisire a Domnului Isus, prin viața nouă și prin cuvântul rostit (Fapte 1:8)

Scopul Botezul cu Duhul Sfânt îl constituie împuternicirea credinciosului pentru realizarea lucrării de slujire a lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă coborârea Duhului Sfânt peste credincios, umplerea lui cu putere și capacitatea lui, în vederea slujirii altora.

5) Botezul cu Duhul este o experiență însoțită întotdeauna de semnul vorbirii în alte limbi

Studiind cartea Faptele Apostolilor, putem observa că botezul cu Duhul Sfânt a fost însoțit de manifestări supranaturale. În trei dintre cele cinci texte

din Fapte în care se vorbește despre primirea botezului cu Duhul, manifestarea vorbirii în alte limbi, ca semn al botezului cu Duhul, este prezentată în mod explicit (2:1-6; 10:44-48; 19:1-7), iar în celelalte două prezența acestui semn este subînțeleasă. În cazul creștinilor din Samaria, botezul cu Duhul a fost dat prin rugăciune cu punerea mâinilor. Prezența semnului vorbirii în altă limbă este subînțeles prin faptul că Simon Magul a fost gata să ofere bani pentru a avea și el puterea să facă ce au făcut Petru și Ioan. Este de la sine înțeles faptul că, dacă la rugăciunea lui Petru nu s-ar fi întâmplat nimic supranatural, Simon nu ar fi fost dispus să dea bani în zadar. În textul care descrie primirea Duhului de către Saul (9:17-18) nu se face nicio referire la o dovadă a botezului cu Duhul, însă ulterior Pavel va spune că el vorbește în limbi „mai mult decât voi toți“. Prin urmare, potrivit textelor biblice, vorbirea în alte limbi este normativă la botezul cu Duhul Sfânt. De aceea afirmăm despre credincioșii care spun că au primit botezul cu Duhul, dar nu au vorbit în alte limbi, că, deși experiența pe care au avut-o cu Domnul poate fi o experiență spirituală autentică, aceasta nu reprezintă botezul cu Duhul Sfânt.

V. Scopul botezului cu Duhul Sfânt

În paragrafele anterioare am arătat că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență care vine după nașterea din nou, adică după primirea statutului de copil al lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă cu scopul de a-l transforma pe omul nemântuit într-un om mântuit; el se dă celui care, prin credința în Hristos, este deja un om mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu este cauza, ci efectul mântuirii. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă pentru a primi statutul sau identitatea de om mântuit, ci vine în urma mântuirii. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă unui om din lume (Ioan 14:17). Așadar, scopul botezului cu Duhul Sfânt nu se leagă de întrebarea: ce să fac ca să devin mântuit, ci de întrebarea: ce să fac după ce am devenit mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu se suprapune cu primirea identității creștine și nici nu condiționează primirea calității de copil al lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul este o consecință a primirii identității de copil al lui Dumnezeu.

În esență, *întrebarea* care se ridică aici este legată de relația dintre botezul cu Duhul Sfânt și primirea mântuirii. Pusă în mod direct, întrebarea capătă două nuanțe: a) poate fi cineva mântuit dacă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt? b)

este botezul cu Duhul Sfânt o condiție a răpirii la cer? Să abordăm pe rând cele două întrebări:

a) Poate fi cineva mântuit dacă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt?

Învățătura Scripturii ne arată că mântuirea este atât un eveniment care se realizează atunci când omul păcătos se pocăiește de păcatele sale, crede în Domnul Isus și este născut din nou, cât și un proces desfășurat pe întreg parcursul vieții. Văzută ca proces, mântuirea nu este înțeleasă ca primire a statutului de mântuit, ci mai degrabă ca păstrare a acestui statut și ca perseverare pe calea credinței. Noul Testament ne învață că, odată primită, mântuirea se poate pierde, iar calitatea de copil al lui Dumnezeu poate fi compromisă, cel în cauză putând să devină un om pierdut. Concepția că cel mântuit nu își poate pierde niciodată alegerea, chemarea și mântuirea nu este o învățătură susținută de Noul Testament (nu avem spațiul necesar să argumentăm biblic cele enunțate anterior, motiv pentru care nu vom intra în aceste detalii).

Având stabilite cele două dimensiuni ale mântuirii (eveniment și proces), întrebarea noastră este legată de raportul dintre primirea mântuirii, continuarea în starea de mântuit, ducerea ei până la capăt și botezul cu Duhul Sfânt. Scriptura ne învață că primirea mântuirii nu este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt, ci primirea botezului cu Duhul Sfânt este condiționată de primirea mântuirii. Un om din lume nu poate fi botezat cu Duhul Sfânt până nu se întoarce la Domnul și până nu este născut din nou. Cu toate acestea, botezul cu Duhul Sfânt are o funcție majoră în ceea ce privește procesul mântuirii. În această dimensiune a mântuirii, botezul cu Duhul Sfânt devine un „instrument“ prin care este confirmată și întărită identitatea de mântuit, cel botezat de Domnul fiind echipat cu putere pentru a se sfinți, pentru a sluji eficient și pentru a-și duce mântuirea până la capăt.

Botezul cu Duhul nu condiționează mântuirea, în sensul că cine nu este botezat cu Duhul – chiar dacă s-a pocăit de păcate, a crezut în Domnul Isus, a fost născut din nou și a fost botezat în apă – nu este al Domnului Isus, nu îl are ca Tată pe Dumnezeu, ci pe Diavolul, iar dacă moare în această stare va fi aruncat în iad. Biblia nu învață că dacă cineva care a părăsit păcatele și a crezut în Domnul Isus, a fost născut din nou, a fost înfiat în familia lui Dumnezeu și

botezat în apă – moare înainte de a fi botezat cu Duhul Sfânt este nemântuit și ajunge în iad. Primirea mântuirii nu este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt nu este instrumentul prin care devenim copii ai lui Dumnezeu, ci un dar pe care Dumnezeu îl dă copiilor Săi, un dar necesar pentru misiunea creștinului în lume și pentru ducerea mântuirii până la capăt. Susținem această afirmație cu următoarele argumente:

1) Deosebirea dintre convertire și botezul cu Duhul Sfânt (dovedită anterior).

În Fapte 8:1–25 este relatată convertirea celor din Samaria. Luca ne spune (Fapte 8:12) că la propovăduirea lui Filip cei din Samaria au crezut și au fost botezați în apă, dar cu toate acestea ei încă nu primiseră botezul cu Duhul (8:15–17). Oare au fost mântuiți cei din Samaria înaintea botezului lor cu Duhul sau nu? În Marcu 16:15–16 avem un puternic argument să spunem că da. „Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit“ (Marcu 16:15–16). După cum susține textul marcan, mântuiți sunt cei care au crezut și s-au botezat; nu se face nicio referire, aici, la botezul cu Duhul Sfânt. Pe baza acestui text afirm că cel care a crezut cu toată inima în Isus și a fost botezat este copil al lui Dumnezeu mântuit, chiar dacă încă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt.

2) Deosebirea dintre nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt (dovedită anterior)

Biblia ne învață că nașterea din nou este o experiență care vine înaintea botezului cu Duhul, ea constituind o condiție a botezului cu Duhul Sfânt (vezi argumentația din paragrafele anterioare).

Greutatea acestui argument este pusă în evidență atunci când înțelegem că Biblia leagă primirea mântuirii de primirea calității de copil al lui Dumnezeu, adică de nașterea din nou. Următorul argument va arăta mai în detaliu acest aspect.

3) Noi suntem mântuiți de la nașterea din nou, nu abia la botezul cu Duhul Sfânt.

Acest fapt este clar arătat în Biblie în pasaje precum: Ioan 3:3–7; Tit 3:5–6;

1 Pet. 1:3–5. În Ioan 3:3–7 Isus a spus: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu [...] Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“ Potrivit acestui pasaj, condiția pusă omului pentru mântuire este nașterea din nou, naștere pe Domnul o mai numește și naștere din apă și din Duh (am arătat mai sus că sintagma a fi născut din apă și din Duh nu trebuie interpretată ca referindu-se la botezul în apă și botezul cu Duhul). În Ioan 1:12–13 ni se spune că cei care cred în Domnul Isus au dreptul să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din Dumnezeu. Potrivit cuvintelor Domnului Isus, cei născuți din nou, adică cei născuți din Dumnezeu, sunt copiii ai lui Dumnezeu și vor intra în Împărăția lui Dumnezeu, adică vor fi mântuiți. Primirea mântuirii este legată de experiența nașterii din nou în Tit 3:5–6, acolo unde Pavel scrie: „El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru“. Pavel afirmă clar că mântuirea ne este dată ca urmare a lucrării nașterii din nou, care mai este numită și „înnoirea făcută de Duhul Sfânt“. Expresia paulină „înnoirea făcută de Duhul“ nu trebuie privită ca reprezentând botezul cu Duhul Sfânt; într-un astfel de caz, vom vedea în text învățătura potrivit căreia Dumnezeu ne-a mântuit prin nașterea din nou și prin botezul cu Duhul Sfânt. Așadar, expresia trebuie înțeleasă ca referindu-se tot la nașterea din nou – textul paulin conține o figură de stil numită hendiadă. Argumentul care sprijină afirmația noastră se găsește în v.6, unde apostolul se referă la botezul cu Duhul Sfânt prin cuvintele „pe care l-a revărsat din belșug peste noi“. Învățătura că mântuirea ne este dată de Domnul prin lucrarea nașterii din nou este susținută nu numai de apostolii Ioan și Pavel, ci și de Petru, care declară: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!“ (1 Pet. 1:3–5). Petru declară că nașterea din nou este opera lui Dumnezeu Tatăl, făcută prin învierea lui Isus, cu scopul primirii mântuirii și a moștenirii cerești. Nădejdea vie, moștenirea

care nu trece și mântuirea sunt date celor care au fost născuți din nou. În urma observării celor trei pasaje, ajungem la concluzia că un om este socotit mântuit din momentul nașterii din nou. Nașterea din nou este o experiență care precede botezul cu Duhul Sfânt și care face deosebirea dintre cei care aparțin lui Dumnezeu și nu.

Romani 10:8–9 declară că mântuirea va fi dată celor care îl mărturisesc cu gura pe Isus ca Domn și care cred în învierea sa din morți. Pavel scrie: „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.“ (Rom 10:9). Este evident că în acest pasaj Pavel leagă mântuirea de mărturisirea publică a lui Isus – apostolul referindu-se aici la declarația făcută de credincios la botezul în apă –, și de credința în Isus. Acest text este similar celui din Marcu 16:16. Fără să minimalizăm în vreun fel importanța botezului cu Duhul Sfânt, trebuie să observăm că Pavel nu consideră botezul cu Duhul o condiție a mântuirii.

4) Dacă a fi mântuit înseamnă a fi botezat cu Duhul Sfânt, atunci, potrivit textului din Ioan 14:17, nimeni nu poate fi mântuit. Ioan scrie: „[...] și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi“ (Ioan 14:17). În acest text, Isus se referă la botezul cu Duhul, pe care îl promite ucenicilor săi. Biblia ne învață că, din punctul de vedere al apartenenței și al identității spirituale, oamenii sunt împărțiți în două categorii: copiii lui Dumnezeu (ucenicii lui Isus) și copiii Diavolului (cei din lume). Domnul Isus a declarat limpede că cei din lume nu pot fi botezați cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt poate fi primit doar de către cei care au ieșit din lume și sunt ucenici ai lui Isus. Dacă lumea nu poate fi botezată cu Duhul Sfânt (pentru că așa a spus Isus) și dacă a fi mântuit implică în mod obligatoriu a fi botezat cu Duhul (cum greșit se susține uneori), atunci înseamnă că lumea, care nu poate fi botezată cu Duhul, nu poate primi mântuirea. Raționamentul argumentului este foarte simplu: dacă pentru a primi mântuirea un om nemântuit (un om din lume) trebuie să fie botezat cu Duhul Sfânt, și dacă cel nemântuit nu poate fi botezat cu Duhul Sfânt (cum a spus Isus), înseamnă că niciun om nemântuit nu poate fi vreodată

mântuit. Absurditatea acestei concluzii derivă din concepția conform căreia un om din lume care se întoarce la credință și este născut din nou nu este mântuit decât după ce a fost botezat cu Duhul Sfânt.

5) Fapte 16:31 – crede în Domnul Isus și vei fi mântuit. La întrebarea pusă de temnicerul din Filipi privind condițiile mântuirii, Pavel a răspuns: „crede în Domnul Isus și cei fi mântuit“. Prin urmare, credința în Isus constituie condiția esențială pentru primirea mântuirii. Acest adevăr este afirmat și în Ioan 3:14–21; 6:47; Rom 3:21–26; Ef. 2:8–9.

6) Argumentul consecvenței doctrine.

La evanghelizări, noi spunem că cel care se pocăiește și îl primește pe Domnul Isus cu credință va fi mântuit. Același lucru îl afirmăm și la căpătâiul unui muribund care se întoarce la credință. În timp ce afirmăm cu convingere acest adevăr biblic, facem o afirmație contradictorie atunci când spunem că nu poți fi mântuit dacă nu ești botezat cu Duhul Sfânt. Această inconsecvență doctrinară trebuie eliminată.

În plus, dacă afirmăm că nu poți fi mântuit fără botezul cu Duhul Sfânt, atunci această afirmație implică faptul că cei nebotezați cu Duhul Sfânt sunt oameni de lume, ei nefiind copii ai lui Dumnezeu. Consecința acestei observații ar trebui să impună cel puțin patru decizii bisericești:

- i.* Decizia de a nu primi ca membri în biserică pe cei botezați în apă decât după botezul lor cu Duhul, pentru că, deși sunt botezați în apă, aceștia nu sunt ai Domnului întrucât nu sunt botezați cu Duhul;
- ii.* Neacceptarea la Cina Domnului a celor botezați în apă decât după botezul cu Duhul Sfânt, pentru că, fiind nebotezați cu Duhul, ei încă sunt oameni din lume, fapt care face ca ei să nu se poată împărtăși în chip vrednic cu Cina Domnului;
- iii.* Decizia de a nu oficia în biserică și nici în altă parte slujba de căsătorie pentru cei botezați în apă dar nebotezați cu Duhul, pentru că aceștia nu sunt ai Domnului până la primirea botezului cu Duhul, deși sunt botezați în apă.

iv. Decizia de a-i excomunica din biserici pe cei care sunt botezați cu Duhul, dar se căsătoresc cu un partener botezat doar în apă, nu și cu Duhul Sfânt.

Cu siguranță că aceste decizii nu vor fi luate niciodată în bisericile noastre și nici nu le vom accepta în vreun fel, însă trebuie să observăm că ele derivă în mod natural din învățătura care condiționează mântuirea (înfierarea) de primirea botezului cu Duhul.

În concluzie, pe baza celor de mai sus, afirmăm că scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este să facă din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume, ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt se dă unui om care a fost mântuit prin nașterea din nou lucrată prin harul lui Dumnezeu.

b) Este botezul cu Duhul Sfânt o condiție a răpirii la cer?

Deși întrebarea poate părea ciudată, realitatea din sânul bisericilor noastre impune o aplecare asupra raportului dintre necesitatea botezului cu Duhul Sfânt și răpirea bisericii la cer. Uneori s-a susținut, fără nicio bază biblică, ideea că fără botezul cu Duhul Sfânt nu poți fi răpit la cer ca mireasă a Domnului, chiar dacă ai fi născut din nou. Pentru a cunoaște care sunt condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un credincios pentru a putea fi răpit la cer, este necesar să studiem pasajele care vorbesc despre răpirea bisericii.

Deși ideea separării, la venirea Domnului, a celor mântuiți de cei nemântuiți apare în mai multe pasaje biblice, cel mai explicit pasaj care se referă la această temă este cel din 1 Tes. 4:16–17. Aici, Pavel ne învață că la răpire mai întâi vor învia cei morți în Hristos, după care cei vii rămași (în Hristos, dar în viață) vor fi schimbați. Potrivit lui Pavel, condiția răpirii la cer este a fi „în Hristos“. *Întrebarea care se cere clarificată este: ce înseamnă să fim „în Hristos“?* În funcție de răspunsul dat la această întrebare vom ști dacă botezul cu Duhul Sfânt este o condiție pentru răpire sau nu. Apostolul Pavel ne învață că a fi în Hristos înseamnă a fi o făptură nouă. El scrie: „dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi“ (2 Cor. 5:17). *Dar ce înseamnă să fi o făptură nouă?* A fi o făptură nouă înseamnă să fii născut din nou. Acest adevăr este afirmat de Pavel în Tit 3:5. Prin urmare, a fi „în Hristos“ înseamnă a fi o „făptură nouă“, iar a fi o „făptură nouă“ înseamnă a fi „născut din nou“. Concluzia este aceea că a fi în

Hristos înseamnă de fapt a fi născut din nou. Pe baza acestei observații putem face următorul raționament: dacă pentru a fi răpit trebuie să îndeplinești condiția de a fi „în Hristos“, și dacă a fi „în Hristos“ înseamnă să fi născut din nou, înseamnă că pentru a fi răpit la cer trebuie să fi născut din nou.

Un argument suplimentar, care aduce și mai multă claritate, se găsește în epistola 1 Ioan. Scriind despre venirea Domnului, Ioan declară că cei care vor beneficia de venirea Domnului sunt copiii lui Dumnezeu (1 Ioan 2:28–28; 3:1–2). Apostolul afirmă explicit că cei care sunt copii ai lui Dumnezeu, la venirea Domnului îl vor vedea pe Domnul și vor fi ca Domnul: „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.“ (1 Ioan 3:2). Mai mult, Ioan folosește expresia paulină „în Hristos“ într-o formă ușor diferită, dar identică la nivelul sensului: „Și acum, copilașilor, rămâneți **în El**, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El.“ (1 Ioan 2:28). Expresia ioanină „în El“ este similară sintagmei pauline „în Hristos“. Ioan declară că venirea Domnului este pentru cei care rămân în Isus, iar cei care rămân în Isus sunt copiii lui Dumnezeu. Iar a fi un copil al lui Dumnezeu înseamnă a fi născut din Dumnezeu, adică a fi născut din nou.

Va trebui să observăm trei lucruri pe care le vom sublinia aici: i) Prin nașterea din nou primim calitatea de copii ai lui Dumnezeu, adică o identitate nouă; ii) Chiar dacă botezul cu Duhul Sfânt nu condiționează identitatea noastră de copii ai lui Dumnezeu, el este, totuși, important pentru întărirea identității creștine și pentru ducerea până la capăt a mântuirii; iii) Botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție a mântuirii și a răpirii la cer, dar este un instrument cu ajutorul căruia ne putem duce mântuirea până la capăt și ne putem pregăti spiritual în vederea răpirii bisericii la cer.

Care este atunci scopul botezului cu Duhul Sfânt?

Din cercetarea pasajelor biblice care vorbesc despre lucrarea Duhului se desprind cinci scopuri ale botezului cu Duhul Sfânt:

a) Primirea puterii divine pentru mărturia creștină, prin viață și cuvânt (Luca 24:45–49; Fapte 1:4–8; Fapte 4:31).

Domnul Isus le-a spus discipolilor săi că ei vor primi o putere de sus când se va pogorî Duhul Sfânt peste ei: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.“ (Luca 24:49); „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.“ (Fapte 1:8). Prin pogorârea Duhului se înțelege botezul cu Duhul Sfânt. Prin urmare, prin botezul cu Duhul Sfânt Dumnezeu urmărește primirea puterii divine de către ucenici în vederea propovăduirii și a mărturiei prin viață și cuvânt. Botezul cu Duhul are ca scop echiparea credincioșilor cu putere pentru trăirea vieții noi și pentru mărturisirea, cu îndrăzneală, a Domnului .

b) Echiparea cu daruri duhovnicești.

Botezul cu Duhul Sfânt are ca scop echiparea cu darurile supranaturale ale Duhului în vederea propovăduirii Evangheliei, a slujirii și zidirii bisericii Domnului. Darurile spirituale sunt de două feluri: daruri cu caracter supranatural și daruri date de Domnul în zona abilităților noastre naturale. Botezul cu Duhul Sfânt ne deschide calea spre darurile supranaturale (1 Cor. 12:8–10); primirea lor este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt.

c) Sfințirea vieții, printr-o accentuare a reverenței față de Dumnezeu, prin învingerea întăriturilor firii pământești și prin accentuarea dragostei active față de Dumnezeu, față de biserică și față de cei nemântuiți. Aceste expresii ale scopului botezului cu Duhul le găsim în Fapte 2:42–43; 4:32–35; Rom. 5:5. În acest sens, botezul cu Duhul Sfânt urmărește *echiparea credincioșilor cu putere de la Dumnezeu, astfel încât aceștia să-și poată duce mântuirea până la capăt.*

d) Confirmarea noastră ca fii ai lui Dumnezeu.

Biblia nu ne învață că scopul botezului cu Duhul este acela de a-i transforma pe păcătoși din fii ai Diavolului în fii ai lui Dumnezeu. Însă unul dintre scopurile botezului cu Duhul îl reprezintă confirmarea, din partea lui Dumnezeu, că cei care au fost născuți din nou sunt fii ai lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul nu are menirea de a ne comunica identitatea de copii ai lui Dumnezeu, ci de a confirma, prin miracol, această identitate. Confirmare a identității de fii ai lui Dumnezeu prin botezul cu Duhul Sfânt este bine subliniată în următoarele texte biblice: „După

ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățat inimile prin credință.“ (Fapte 15:7–9); „Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: «Ava», adică: «Tată!» (Gal. 4:6); „Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat.“ (1 Ioan 3:24); „Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.“ (1 Ioan 4,13).

În aceste texte, Ioan afirmă clar că primirea Duhului le confirmă în mod convingător credincioșilor botezați cu Duhul că ei sunt în Domnul. Pentru Pavel, primirea Duhului se face pe baza statutului de fiu al lui Dumnezeu, statut care se confirmă prin primirea Duhului. Din perspectiva apostolului Petru, botezul cu Duhul Sfânt al celor din casa lui Corneliu reprezintă confirmarea, din partea lui Dumnezeu, că acei oameni au crezut Evanghelia și că inimile lor au fost curățite prin credință, adică au fost născuți din nou.

e) Echipare spirituală, pentru o comunicare perfectă cu Dumnezeu.

La botezul cu Duhul Sfânt, prin manifestarea vorbirii în alte limbi, credinciosul este capacitat să-I vorbească lui Dumnezeu prin Duhul, să se roage prin Duhul și să-L laude pe Dumnezeu prin Duhul. Pavel scrie că „cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine“ (1 Cor. 14:2), că cel care se roagă în altă limbă Îi aduce lui Dumnezeu laude și mulțumiri într-un mod „foarte frumos“ (1 Cor. 14:15–17) și că „Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.“ (Rom. 8:26–27). În baza acestor texte afirmăm că scopul botezului cu Duhul este și acela de a-i asigura credinciosului plin de Duh un canal sigur de comunicare cu Dumnezeu, prin vorbirea în altă limbă.

În concluzie, în baza celor spuse până acum, afirmăm cu certitudine că botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție pentru primirea identității de copil

al lui Dumnezeu sau pentru primirea nașterii din nou, nici o condiție esențială pentru primirea mântuirii sau pentru răpirea credincioșilor la Domnul; el este acea experiență rezervată de Dumnezeu celor născuți din nou cu un scop încincit:

- 1) Scopul de a fi înzestrați cu putere de la Dumnezeu pentru a fi martori ai lui Isus prin viața nouă trăită în faptele credinței și prin propovăduirea cuvântului;
- 2) Scopul de a fi echipați cu daruri duhovnicești, supranaturale, care vor fi manifestate pentru zidirea altora;
- 3) Scopul de a fi sfințiți prin adâncirea reverenței față de Dumnezeu, separarea față de păcat și accentuarea dragostei față de Dumnezeu, biserică și lumea nemântuită și de a fi umpluți cu putere în vederea perseverării în credință și a ducerii mântuirii până la capăt;
- 4) Scopul de a confirma identitatea de copii ai lui Dumnezeu a celor care au fost născuți din nou prin credință;
- 5) Scopul de a instrumenta comunicarea perfectă cu Domnul, prin carisma vorbirii în alte limbi.

VI. Bazele botezului cu Duhul Sfânt

O întrebare foarte importantă este legată modul în care se poate primi botezul cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență care se realizează prin combinarea a doi factori esențiali: a) factorul divin și b) factorul uman. Factorul divin reprezintă baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt, iar factorul uman reprezintă baza subiectivă pentru această experiență.

a) Baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt.

Baza obiectivă se referă la ceea ce a făcut Domnul Isus pentru ca botezul cu Duhul să fie posibil. Există trei lucrări hristice din care derivă trei binecuvântări fundamentale pentru viața creștină: 1) moartea lui Isus, care constituie baza pentru iertarea păcatelor; 2) învierea lui Isus din morți – baza obiectivă a nașterii din nou și 3) înălțarea lui Isus la cer, care asigură posibilitatea coborârii Duhului (botezul cu Duhul). Prima binecuvântare, care derivă din înălțarea lui Isus la cer, constă în

posibilitatea omului păcătos de a primi Duhul și de a deveni un templu al Duhului. Vorbim, aici, de primirea Duhului cu ocazia primirii nașterii din nou, dar și despre umplerea cu Duhul, care se realizează în momentul botezului cu Duhul Sfânt. Scriptura arată că înălțarea lui Isus este evenimentul care declanșează posibilitatea venirii și a primirii Duhului Sfânt. Următoarele texte sunt relevante: „Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.“ (Ioan 16:6–7); „Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.“ (Ioan 7:39); „Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.“ (Fapte 2:32–33). Așadar, siguranța primirii Duhului se bazează pe certitudinea proslăvirii lui Isus. Înălțarea lui Isus este baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt. După cum știm cu certitudine că suntem iertați de păcate – pentru că ne bazăm pe jertfa lui Isus – și că avem viața nouă – pentru că ne bizuim pe învierea lui Isus –, tot așa știm cu certitudine că vom fi botezați cu Duhul pentru că Isus a fost înălțat la cer și glorificat la dreapta lui Dumnezeu.

b) Baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt.

Baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt se referă la ceea ce trebuie să facem noi pentru ca promisiunea Domnului Isus privitoare la botezul cu Duhul să devină o experiență personală cu Dumnezeu. Biblia prezintă patru responsabilități esențiale care, îndeplinite, vor constitui baza subiectivă a botezului cu Duhul.

1) Pocăința de păcate (convertire) – Fapte 2:38: „Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.“ Dumnezeu nu va boteza cu Duhul Sfânt pe aceia care nu se pocăiesc de păcatele lor. Una dintre condițiile esențiale pentru primirea botezului de sus este pocăința de păcate.

2) Credința în Isus (credință) – Ioan 7:39: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.“ Botezul cu Duhul Sfânt poate fi primit doar de cei care cred în Isus. Cei care resping credința în Isus nu

îl pot primi. Crediința din inimă duce la nașterea din nou a celui care se întoarce la Dumnezeu, botezul cu Duhul urmând să confirme curățirea inimii celui care crede în Isus.

3) Rugăciune stăruitoare pentru primirea Duhului (cerere) – Luca 11:13: „Deci dacă voi, cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”. Luca ne arată că pentru a primi Duhul este necesar să ne rugăm lui Dumnezeu în acest scop. După teologia lucană, Duhul Sfânt vine în contextul rugăciunii și ca răspuns la rugăciune. Textele lucane care susțin acest enunț sunt următoarele: Luca 3:21; 4:14; 11:1–13; 24:49, 53 și Fapte 1:4, 12–14; 4:31; 8:14–25; 9:17–22; 19:1–7. Toate aceste pasaje ne învață că primirea botezului cu Duhul se face prin rugăciune și în timpul rugăciunii.

4) Ascultarea de voia lui Dumnezeu (conformare) – Fapte 5:32: „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.“ Ascultarea de Dumnezeu reprezintă o altă condiție esențială a primirii botezului cu Duhul. Dumnezeu nu va da Duhul celor care nu îl ascultă. Ascultarea de Dumnezeu se va arăta în păzirea poruncilor lui Dumnezeu și în urmarea modelului lăsat de Isus. În căutarea botezului cu Duhul, ascultarea va lua forma sfințirii și a mărturisirii păcatelor. Cântărind cu atenție aspectele care țin de baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt, ne dăm seama că cel care le îndeplinește nu mai este un om din lume, ci unul care, prin harul lui Dumnezeu, a devenit copil al lui Dumnezeu, prin nașterea din nou; pe acesta Dumnezeu îl va confirma prin faptul că îl va boteza cu Duhul Sfânt.

Concluzii

În încheierea acestui studiu afirmăm că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență spirituală foarte importantă, fapt confirmat prin complexitatea terminologiei folosite în Biblie pentru descrierea lui. Botezul cu Duhul este o experiență diferită de convertire și de nașterea din nou; este întotdeauna o experiență ulterioară nașterii din nou; nu reprezintă începutul lucrării și a prezenței Duhului în cel credincios, nici aducerea celui credincios în trupul lui Hristos, adică în biserică. Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență supranaturală

cu Dumnezeu, bine determinată, care are loc prin har, și care este întotdeauna însoțită de manifestarea vorbirii în altă limbă. Botezul cu Duhul Sfânt nu este instrumentul prin care primim identitatea de copii ai lui Dumnezeu, pentru a deveni oameni mântuiți; el este dat pentru a confirma și întări identitatea de copii ai lui Dumnezeu, mântuiți. Botezul cu Duhul se dă celor care sunt mântuiți în vederea sluji în mod eficient prin faptele credinței, prin propovăduire și manifestarea carismelor și pentru împuternicire în vederea sfințirii și ducerii mântuirii până la capăt. Botezul cu Duhul Sfânt se realizează în baza înălțării lui Isus la cer și în baza pocăinței, a credinței, a rugăciunii și ascultării de voia lui Dumnezeu.